

bardziej pamiętna z lat okupacji.

szu chwile przeżyłam, gdy byłam z manusem w oborze Majdanek. Dzień tam był względnie spokojny. Po planie chodzili tylko dozorce, SSowcowie nie. Nawet dozorce nie bili i nie popychali ludzi tak zatrącenie jak kolacje jadłam jakąś żgnitą brukiew, aby coś takiego, dokładnie stamt, wiem tylko, że to było okropne. Gdy się już porządnie siennie spać. Spatysyśmy tam na przykocach. Były to deskie porbijane rarem tworzyły jak gdyby łóżka tylko piętrowe. Spać na nich było barbowo nie bo nie było tam nie tylko sienników, ale nawet jednego zdobita rawsze opierając głowę na mamy kolanach i tak spałam. Jak dłużej nie wiem. Pamiętam tylko że obudził mnie jakiś hafas. Przetarłam oczy i skamiemiałam. Na progu stali SSowcy z karabinami am. Wszyscy prurzeni chowali się w jak najciemniejsze kotły. Niemcy wszystkie światła, w baraku powijmowali jakieś listy, wyczytywali, a później chodzili od prycz do prycz i ragłodeli karidrem w uam zatrzymywali się otwieraj, mówili coś pamiętaj sobą i karali ludzi. Wreszcie przyszli do nas. Kaszereli nam w oczy. Przyjdź ody nie? się bałam, że mnie zabiorą mamy. Zatrzymali się jednak przy nas popatrzyli na mnie i na mamy. Patrzyli na nas dłużo. Ja myślałam tym że jak mi mamy zabiorą to muszę iść rarem. Wreszcie jeden z machnął ręką i powiedział „wajter”. Posiedzi dalej, a ja zacząlam płakać mówiąc powiedział, żeby być cicho, bo jak wstydzącą to mogę wrócić. obeszli cały barak zabrali ze sobą te kobiety którym karali się. Tej nikt już nie spał. Styczeń było kryki straty, później wszystko się uciszyło ludzie mówili że niemcy te kobiety porabiali, a potem spalili.

Alicja Szwierkowska ucz. kl. V-a
szkoły powszechnej im. M. Konopnickiej
w Kielcach.